

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/94/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217401
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2013:7612217401.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobný návrh **z a m i e t a**.

Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde návrhy, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach: rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP), rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE) resp. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS).

Uznesením č. 9C/94/2012-8 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p. na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 9C/94/2012, 9C/138/2012, 9C/172/2012, 9C/200/2012, 9C/225/2012, 9C/229/2012, 9C/246/2012, 9C/261/2012, 9C/265/2012, 9C/288/2012, 9C/323/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 9C/94/2012.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to zamietnutím tejto žiadosti po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal

porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010, ďalej v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V návrhoch (NZP a ZE) uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčnej povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval. pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

V žalobách, v ktorých namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak,

ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 97,50 eur, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 OSP. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prieťahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu "žiadostí o informáciu o stave konania" nie je pritom možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prieťahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žaloby a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, pokiaľ sa týka nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uviedla, že akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť "nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie

prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K namietaným prieťahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení účinnom od 01.01.2013) a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prieťahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K žalobcom požadovanej materiálnej škode uviedol, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. Žalobca nepreukázal existenciu dlžníka ako základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha, nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a ani nevyožiteľnosť pohľadávky. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadost'učinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na 26.11.2013 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/47/2012. Vzhľadom na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením č. 9C/94/2012-65 zo dňa 10.6.2013 nepovažoval uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania poukazujúc na § 119 O.s.p. a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom prihliadol na obsah spisu a vykonané listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu a preto sa súd oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi vo všetkých prípadoch boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Er/245/2010 (pripojeného k sp. zn. 9C/94/2012) súd zistil, že dňa 20.9.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému: Janke Wieckowskej pre vymoženie 822,- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05605/10 zo dňa 7.7.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 9.12.2010. Tunajší súd uznesením zo dňa 7.4.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu nebolo podané

odvolanie a nadobudlo právoplatnosť dňa 20.5.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 2.6.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.6.2011.

Z uznesenia tunajšieho súdu č. 13Er/203/2010-20 (pripojeného k sp. zn. 9C/138/2012) zo dňa 18.5.2011 bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému: Dane Siskovej pre vymoženie 376,08 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05146/10 zo dňa 29.7.2010. Uznesením zo dňa 12.7.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 3.8.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z registra tunajšieho súdu bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia bola na tunajšom súde podaná dňa 26.11.2010.

Z exekučného spisu sp. zn. 13Er/519/2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/172/2012) bolo zistené, že dňa 19.5.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému: Ivanovi Dudymu pre vymoženie 95,79 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 18081/09 zo dňa 9.11.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 3.8.2011. Keďže v predloženej Zmluve o úvere č. 7153002 bol uvedený účel poskytnutia úveru povinnému: zamestnanie, súd dňa 9.9.2011 si vyžiadal správy za účelom zistenia zamestnania povinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Vyžiadané správy boli súdu doručené dňa 27.10.2011 a 2.11.2011. Tunajší súd uznesením zo dňa 23.11.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu nebolo podané odvolanie a nadobudlo právoplatnosť dňa 6.1.2012. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 24.1.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.2.2012.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Er/549/2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/200/2012) súd zistil, že dňa 3.6.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému: Milanovi Čonkovi pre vymoženie 259,41 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02920/11 zo dňa 4.5.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 15.8.2011. Uznesením zo dňa 12.9.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu nebolo podané odvolanie a nadobudlo právoplatnosť dňa 8.10.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 29.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1.12.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Er/16/2010 (pripojeného k sp. zn. 9C/225/2012) súd zistil, že dňa 15.7.2010 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému: Želmíre Gáfelovej pre vymoženie 2 115,89 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 01960/10 zo dňa 9.4.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 9.9.2010. Súd uznesením zo dňa 5.10.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu bolo oprávneným podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 28.3.2011 tak, že odvolacie konanie zastavil v dôsledku späťvzatia odvolania oprávneným. Uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia tak nadobudlo právoplatnosť dňa 26.10.2010. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 9.6.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.6.2011.

Z uznesenia tunajšieho súdu č. 13Er/18/2011-18 (pripojeného k sp. zn. 9C/229/2012) zo dňa 11.4.2011 bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žiadosť bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému: Denise Machajdíkovej pre vymoženie 387,- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09940/10 zo dňa 22.10.2010. Proti uzneseniu nebolo podané odvolanie a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.5.2011. Uznesením zo dňa 2.6.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z registra tunajšieho súdu bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia bola na tunajšom súde podaná dňa 17.1.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Er/519/2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/246/2012) súd zistil, že dňa 19.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému: Ivanovi Dudymu pre vymoženie 95,79 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 18081/09 zo dňa 9.11.2009. Žiadosť súdneho exekútora bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 3.8.2011. V predloženej Zmluve o úvere č. 7153002 predloženej bol uvedený účel poskytnutia úveru povinnému: zamestnanie a preto súd dňa 9.9.2011 vyžiadal správy za účelom zistenia zamestnania povinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Vyžiadané správy boli súdu doručené dňa 27.10.2011 a 2.11.2011. Uznesením zo dňa 23.11.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu nebolo podané odvolanie a nadobudlo právoplatnosť dňa 6.1.2012. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 24.1.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.2.2012.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Er/517/2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/261/2012) súd zistil, že dňa 19.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému: Ľubomírovi Andorovi pre vymoženie 1 435,40 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04941/10 zo dňa 14.6.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 3.8.2011. Tunajší súd uznesením zo dňa 12.9.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu nebolo podané odvolanie a nadobudlo právoplatnosť dňa 8.10.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 20.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Er/516/2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/265/2012) súd zistil, že dňa 19.5.2011 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného - žalobcu proti povinnému: Margite Dzureňovej pre vymoženie 2 202,78 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 01966/09 zo dňa 30.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 3.8.2011. Keďže v predloženej Zmluve o úvere č. 7053966 bol uvedený účel poskytnutia úveru povinnému: povolanie, súd dňa 9.9.2011 vyžiadal správy za účelom zistenia povolania povinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ktoré boli súdu doručené dňa 27.10.2011 a 2.11.2011. Tunajší súd uznesením zo dňa 23.11.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, proti uzneseniu nebolo podané odvolanie a nadobudlo právoplatnosť dňa 6.1.2012. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 24.1.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.5.2012.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Er/390/2006 (pripojeného k sp. zn. 9C/288/2012) bolo zistené, že dňa 25.10.2006 bol súdnemu exekútorovi Ing. Radoslavovi Kešelákovi doručený návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému: Milanovi Gromošovi pre vymoženie 788,69 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 2347/06 zo dňa 11.7.2006. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 9.11.2006. Tunajším súdom bolo dňa 20.3.2007 vydané poverenie pre uvedeného súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Dňa 6.10.2010 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o zmenu súdneho exekútora, ktorou žiadal poveriť vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 15.10.2010 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o zaslanie exekučného spisu. Exekučný spis bol súdu doručený dňa 29.12.2010 spolu s návrhom súdneho exekútora na zastavenie exekúcie. Tunajší súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora uznesením zo dňa 4.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.6.2011. Uznesením zo dňa 29.9.2011 súd čiastočne zastavil exekúciu, proti uzneseniu bolo podané odvolanie oprávneným. Rozhodnutie o čiastočnom zastavení exekúcie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.1.2012 a tak uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.4.2012.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Er/304/2006 (pripojeného k sp. zn. 9C/323/2012) súd zistil, že dňa 14.9.2006 bol súdnemu exekútorovi Bc. Karolovi Mihalovi doručený návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému: Božene Horváthovej pre vymoženie 254,27 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 1514/06 zo dňa 22.5.2006. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 27.9.2006 a dňa 23.2.2007 bolo vydané

poverenie pre uvedeného súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Dňa 22.11.2010 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o zmenu súdneho exekútora, ktorou žiadal poveriť vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 21.1.2011 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdному exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o zaslanie exekučného spisu, ktorý bol súdu doručený dňa 11.2.2011 spolu s návrhom súdneho exekútora na čiastočne zastavenie exekúcie. Tunajší súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora uznesením zo dňa 15.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.8.2011. Uznesením zo dňa 11.10.2011 súd čiastočne zastavil exekúciu, proti uzneseniu bolo podané odvolanie oprávneným. Rozhodnutie o čiastočnom zastavení exekúcie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.3.2012 a tak uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.5.2012.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podaním zo dňa 22.11.2013 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu a to z tých istých dôvodov ako v podaní zo dňa 10.4.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení, nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu Sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/47/2012. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/47/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti

alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobný návrh bol podaný v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaniach vedených pôvodne pod č. 9C/94/2012, 9C/246/2012, 9C/261/2012, 9C/265/2012, 9C/138/2012, 9C/172/2012, 9C/200/2012, 9C/225/2012 a 9C/229/2012 žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote a v zamietnutí jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach resp. od právoplatnosti rozhodnutí o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z exekučných spisov pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným v priebehu roku 2010 a 2011, pričom žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012. V konaniach č. 9C/288/2012 a 9C/323/2012 premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutí exekučného súdu o zmene súdneho exekútora žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi. V uvedených veciach bolo o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodnuté dňa 4.4.2011 a 15.4.2011 a teda žalobný návrh aj v týchto prípadoch bol podaný včas.

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to existencia nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkolvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 9C/94/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
2. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE)
3. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS).

Skutočnosť, že tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 9C/94/2012, 9C/246/2012, 9C/261/2012 a 9C/265/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom k zamietnutiu žiadosti došlo po uplynutí 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora tunajšiemu súdu. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo všetkých vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým, súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, všeobecných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa Občianskeho zákonníka, ako aj smernice č. 93/13/EHS.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Vzhľadom na doručenie žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré boli tunajšiemu súdu v konaniach, o ktorých rozhoduje doručené v dňoch 9.12.2010 a 3.8.2011, sa zo žalobcom uvedených žiadostí o informáciu o stave konania nemôže týkať ani jedna. Prichádzala by do úvahy jedine sťažnosť na prieťahy v konaní podaná žalobcom dňa 25.5.2011, avšak táto v prípade konania vedeného pod č. 13Er/245/2010

bola podaná až po rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia a v ostatných prípadoch bola podaná ešte predtým, než tunajšiemu súdu boli doručené žiadosti o udelenie poverenia.

Napriek tomu súd uvádza, že podľa oboznámenej Spr. č. 12/11 a odpovede na sťažnosť žalobcu na prietahy v konaní zo dňa 20.6.2011, sťažnosť žalobcu bola vyhodnotená v celom rozsahu ako neopodstatnená. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prietahy v konaní podanej dňa 25.5.2011 neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prietahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prietahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov patrí výlučne do právomoci ústavného súdu. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prietahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prietahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prietahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Vo veciach pôvodne vedených pod č. 9C/288/2012 a 9C/323/2012 k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo podľa žalobcu dôjsť tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE). Z oboznámených exekučných spisov č. 13Er/390/2006 a 13Er/323/2012 bolo zistené, že po podaní návrhu na zmenu exekútora bola exekučným súdom zaslaná pôvodnému exekútorovi žiadosť na vyjadrenie spolu so žiadosťou o predloženie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor v oboch prípadoch podal podnet na zastavenie resp. čiastočné zastavenie exekúcie. Za účelom posúdenia podnetu pôvodného súdneho exekútora si exekučný súd vyžiadal od oprávneného podklady - zmluvu o úvere, všeobecné zmluvné podmienky, na základe posúdenia ktorých došlo aj k právoplatnému čiastočnému zastaveniu exekúcie. Súd uvedené skutočnosti posudzoval ešte pred rozhodnutím o zmene súdneho exekútora, keďže v prípade úplného zastavenia exekúcie o tomto návrhu by už nebolo účinné rozhodnúť.

V ďalšom súd poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prietahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prietahov. Aj v týchto prípadoch teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prietahov pri rozhodovaní o jeho návrhoch na zmenu exekútora v exekučných konaniach. Zo sťažnosti podaných žalobcom na prietahy v exekučných konaniach sa v prípadoch jeho návrhov na zmenu súdneho exekútora mohla týkať len sťažnosť podaná dňa 23.11.2010 (návrhy na zmenu súdneho exekútora v oboznámených spisoch sp. zn. 13Er/390/2006 a 13Er/304/2006 boli podané v dňoch 6.10.2010 a 22.11.2010). Podľa oboznámenej Spr. 34/2010 však sťažnosť žalobcu aj v tomto prípade bola považovaná za neopodstatnenú.

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 9C/138/2012, 9C/172/2012, 9C/200/2012, 9C/225/2012, 9C/229/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS). Poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

V exekučných konaniach, ako už bolo uvedené, boli žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých prípadoch exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu a vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR č. 5Cdo 439/2012, č. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR č. I.ÚS 278/2013, č. IV. ÚS 55/2011.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu nedošlo k reálnej nevyožiteľnosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v konaní môže posúdiť ako predbežnú otázku dôvod nezákonnosti rozhodcovského rozsudku a teda existenciu jeho platnosti. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienok vystavených žalobcom v tomto konaní, ktoré žalobca postúpil na iný subjekt. Jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach, kde exekučným titulom bol práve rozhodcovský rozsudok. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v exekučných konaniach nevyužil ani v jednom prípade svoje právo na podanie riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkov.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatuje, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Žalobca v tomto smere nepredložil žiadne listinné dôkazy, nenavrhol žiadne dokazovanie a teda v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 26.11.2013 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.